

kassemlemmer i Hovedstaden bidrager til at bringe Tallet op til 8,7 Dage pr. mandligt Medlem, medens Tallet er 2,6 eller noget lignende for Landsygekassernes Vedkommende. Det var en Insinuation overfor samtlige Sygekassemedlemmer i København og svarer aldeles ikke til, hvad jeg har udtalt med Hensyn til de fastlønnede Kontrolører.

Det ærede Medlem sagde, at selvfølgelig maatte Administrationen være relativt billigere for en stor Sygekasse end for en lille. Det er rigtigt, det er den ogsaa. Hvis det ærede Medlem vil gøre sig den Ulejlighed at læse Statistikken herover, vil han se, at Sygekassen „Alderstrøst“, som har 15,000 Medlemmer, har en Administrationsudgift paa 1 Kr. pr. Medlem, medens der er andre Sygekasser, hvor Administrationsudgiften er 2—3—4 Kr. pr. Medlem.

Formanden: Folketingsmanden for Maribo Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Rørdam: Nu kom det ærede Medlem saa vidt, at han indrømmede, at det var ganske naturligt, at der i en stor By som København var nogle Sygekassemedlemmer, som misbrugte deres Stilling og uberegtiget hævede Sygepenge. Det er akkurat det, jeg har sagt, saa vi er for saa vidt enige, og jeg indser ikke, hvorfor det er en skammelig Insinuation mod Sygekassens Medlemmer, naar jeg siger det, men naar det ærede Medlem siger det, er der intet at bemærke dertil. Saa sagde det ærede Medlem, at Lægerne kunde ikke kontrolere de syge. Det er fuldkommen rigtigt. Lægerne har altid sat sig paa det Standpunkt, at de vil ikke være Politi for Sygekasserne. Hvor længe de syge vil være syge, er noget, Lægerne som Regel overlader til de syges egen Æresfølelse at afgøre. Det ærede Medlem vil ikke faa Lægerne til at optræde som Politi og jage Folk paa Arbejde.

Formanden: For en meget kort Bemærkning har Folketingsmanden for Præstø Amts 2den Valgkreds Ordet.

Stauning: Maa jeg sige til det ærede Medlem fra Saksøbing (Rørdam), at den Omstændighed, at Sygedagen er talrigere her i København end paa Landet, er ganske naturlig og indeholder ikke noget Bevis for, at Sygekassemedlemmer i København simulerer eller paa anden Maade

misbruger deres Stilling som Sygekassemedlemmer. Jeg vil henvise det ærede Medlem til at studere Forholdene ved Svovlsyre- og Gødningsfabrikken, som jeg før nævnedes, og som er ret nærliggende for ham at studere. Jeg gør opmærksom paa, at der foreligger Oplysninger om de 90 Arbejdere, der fandtes derude: 94 pCt. af dem var syge i Aarets Løb, og de havde et gennemsnitligt Antal Sygedage pr. Medlem af 17,9. Det ærede Medlem har oplyst os om, at det gennemsnitlige Antal Sygedage i Sygekasserne i København kun er godt 8. Det viser sig altsaa, at der er nogle med adskilligt flere Sygedage, og der maa altsaa ogsaa være nogle med adskilligt færre, og naar man har saadanne Virksomheder som denne Svovlsyrefabrik i en By, medfører det den Stigning i Sygedagenes Antal, som det ærede Medlem i Dag har beklaget sig over.

Bramsen: Da jeg havde Ordet forleden Dag, udtalte jeg, at jeg kunde ønske, at det blev en Stats- og Kommunesag at overtage Risikoen for de kroniske syge. Den højtærede Minister udtalte i Gaar Betænkelighed ved at gaa ind paa dette, idet han sagde: „Dette vilde dog være noget betænkeligt, i alt Fald vilde jeg betænke mig paa for Tiden at gaa saa vidt som til at sige, at de, som bliver Medlemmer af B-Afdelingerne, skal betale en vis i Lovens fastsat Præmie, og saa skal Staten eller Stat og Kommune i Fællesskab udrede Resten; det maa jo være denne Maade, hvorpaa Stat eller Kommune skulde bære Risikoen“. Jeg kan i Grunden ikke rigtig forstaa, at den højtærede Minister svarer saaledes, thi denne Risiko maa enten blive lagt paa Sygekasserne eller paa Stat og Kommune, og jeg kan ikke se rettere end, at den efter Lovforslaget er lagt dels paa Stat og Kommune ved et fast Bidrag, dels for Restens Vedkommende paa Sygekasserne, som altsaa maa tage Risikoen. Jeg synes, man bedre kunde gaa den omvendte Vej og sige, som jeg foreslog forleden, at de Medlemmer, der lider af kroniske Sygdomme, skal betale lidt højere Bidrag end de andre, og saa skal enten Sygekasserne eller det offentlige overtage Risikoen. Efter min Mening maa det absolut blive det offentlige, der overtager den, da man ellers let derved, at der kommer alt for mange af den Slags Personer ind i de almindelige Sygekasser, kan skræmme de sunde, de arbejdsføre, fra at gaa ind i Kasserne. Vi har jo desuden den Udvej